

Samling af Afgørelser

Sag T-556/22

**House Foods Group, Inc.
mod
EF-Sortsmyndigheden**

Retten dom (Tredje Afdeling) af 28. februar 2024

»Plantesorter – meddelelse af EF-sortsbeskyttelse for sorten SK20 – afvisning af sagen ved appelkammeret – manglende retlig interesse – artikel 81, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2100/94«

Annulationssøgsmål – fysiske eller juridiske personer – retlig interesse – nødvendigheden af en eksisterende og faktisk interesse – søgsmål, der kan tilføre sagsøgeren en fordel – søgsmål til prøvelse af en afgørelse om tildeling af beskyttelse til en plantesort – søgsmål anlagt af ansøgeren om beskyttelse med henblik på ændring af den officielle beskrivelse af den beskyttede sort – ændring, der ikke har indvirkning på omfanget af beskyttelsen – manglende retlig interesse – afvisning

(Art. 263, stk. 4, TEUF; Rådets forordning nr. 2100/94, 11. betragtning og art. 5, stk. 1, 2 og 3, art. 7, stk. 1, art. 13, stk. 1 og 2, og art. 81, stk. 1)

(jf. præmis 24, 25 og 33-40)

Sammendrag

I dommen frifandt Retten EF-Sortsmyndigheden i det annulationssøgsmål, der var anlagt af House Foods Group, Inc. til prøvelse af afgørelsen truffet af appelkammeret ved EF-Sortsmyndigheden (CPVO) (herefter »den anfægtede afgørelse«). Retten var af den opfattelse, at forædleren af en plantesort ikke har retlig interesse i, at EF-Sortsmyndighedens afgørelse, som meddeler beskyttelse til forædlerens sort, annulleres med den begrundelse, at den officielle beskrivelse af denne sort ikke omfatter et yderligere kendetegn, som den pågældende har påberåbt sig.

I 2017 indgav sagsøgeren en ansøgning om EF-sortsbeskyttelse til EF-Sortsmyndigheden¹ for løgsorten SK20. I det tekniske oplysningsskema, der var vedlagt ansøgningen, henviste sagsøgeren til en »meget lille faktor for tårefremkaldelse og pyrodruesyre« som et yderligere kendetegn, der kan hjælpe med at adskille sorten SK20.

¹ – I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27.7.1994 om EF-sortsbeskyttelse (EFT 1994, L 227, s. 1).

Ved afgørelse af 3. maj 2021 meddelte EF-Sortsmyndigheden den ansøgte sort beskyttelse. Den officielle beskrivelse af sorten SK20 indeholdt imidlertid ikke det pågældende yderligere kendetegn, idet EF-Sortsmyndigheden fandt, at resultatet af den tekniske afprøvning² var overbevisende på grundlag af standardkendetegnene i den gældende tekniske protokol, således at det ikke var nødvendigt at tage hensyn til det yderligere kendetegn, som sagsøgeren havde påberåbt sig i forbindelse med den tekniske afprøvning.

Ved den anfægtede afgørelse afslog appelkammeret ved EF-Sortsmyndigheden den klage, hvorved sagsøgeren anmodede om, at den lave faktor for tårefremkaldelse og pyrodruesyre blev medtaget i den officielle beskrivelse af sorten. Appelkammeret var af den opfattelse, at sagsøgeren ikke havde retlig interesse, eftersom selskabet ikke bestred afgørelsen om at tildele en EF-sortsbeskyttelse til sorten SK20.

Retten bemærkninger

Idet Retten tog stilling til sagsøgerens søgsmålsinteresse, undersøgte den, om den ændring af beskrivelsen af den beskyttede sort, der var vedlagt afgørelsen om meddelelse af beskyttelse, ville kunne tilføre sagsøgeren en fordel.

Indledningsvis udtalte Retten, at meddelelsen af beskyttelse for en ansøgt sort ikke kræver en udtømmende vurdering af alle denne sorts kendetegn, men kun af de kendetegn, der har en vis betydning for dens egnethed til beskyttelse og navnlig dens selvstændighed³. Den tekniske afprøvning har således kun til formål at afgøre, om den ansøgte sort er tilstrækkeligt selvstændig, ensartet og stabil i forhold til andre sorter. Dens formål er imidlertid ikke at vurdere alle den ansøgte sorts kendetegn eller anvendeligheden eller den kommercielle værdi af de nævnte kendetegn.

Desuden udgør den officielle beskrivelse af sorten, der er udarbejdet af prøvningsmyndigheden, et sammendrag af de observationer, der blev foretaget i forbindelse med den tekniske afprøvning, og afspejler kun visse specifikke kendetegn, der er tilstrækkelige til at godtgøre sortens selvstændighed.

Dernæst udtalte Retten, at det, for at en plantesort er beskyttet, er tilstrækkeligt, at den adskiller sig ved mindst et af de kendetegn, der skyldes dens genotype⁴. Selv i det tilfælde, hvor det yderligere kendetegn, som sagsøgeren har påberåbt sig, fremgik af den officielle beskrivelse af sorten SK20, ville dette følgelig ikke have haft nogen indvirkning på beskyttelsen af denne sort. En ny sort, der har den samme lave faktor for tårefremkaldelse og pyrodruesyre, ville nemlig kunne blive beskyttet, når denne fremviser et eller flere andre kendetegn, der adskiller den fra sagsøgerens sort.

Endelig konstaterede Retten, at tilføjelsen af et yderligere kendetegn i beskrivelsen af den beskyttede sort ikke kan bibringe sagsøgeren nogen fordel, eftersom beskyttelsen vedrører plantematerialet i sig selv, således som defineret ved alle de kendetegn, der skyldes dets genotype, uanset om de er indeholdt i den officielle beskrivelse af sorten eller ej⁵.

² – Den tekniske afprøvning som omhandlet i artikel 55, stk. 1, i forordning nr. 2100/94 har til formål at kontrollere overholdelsen af betingelserne om selvstændighed, ensartethed og stabilitet.

³ – Jf. 11. betragtning til og artikel 5, stk. 2, første led, samt artikel 6-9 i forordning nr. 2100/94.

⁴ – Jf. artikel 5, stk. 2, andet led, i forordning nr. 2100/94, sammenholdt med nævnte forordnings artikel 7, stk. 1.

⁵ – Jf. artikel 5, stk. 1, 2 og 3, og artikel 13, stk. 1 og 2, i forordning nr. 2100/94.

Idet Retten konkluderede, at tilføjes af det yderligere kendetegn i den officielle beskrivelse af sorten på ingen måde ville ændre rækkevidden af beskyttelsen af sorten SK20, fastslog Retten således, at appelkammeret med rette havde fundet, at sagsøgeren ikke havde retlig interesse.